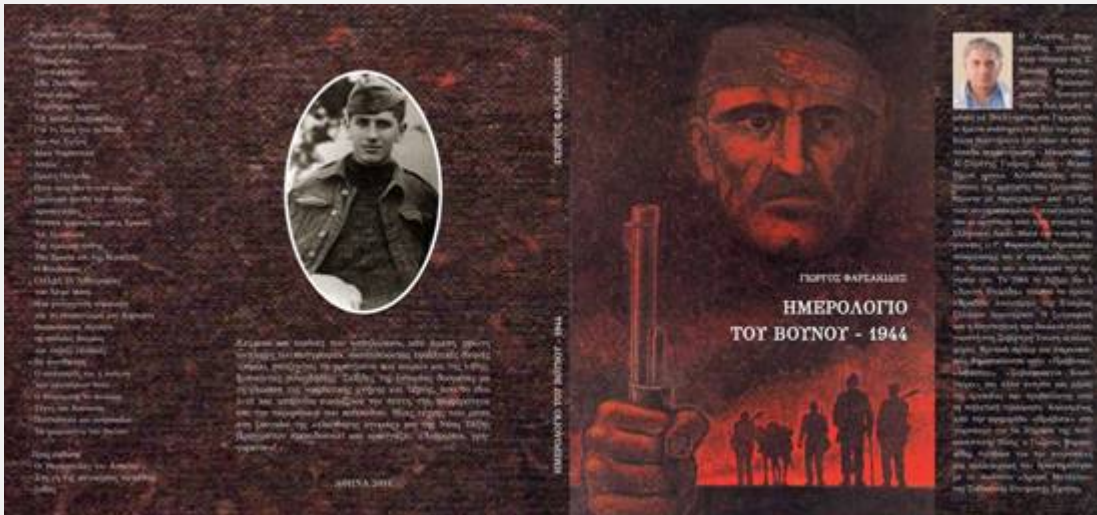

Προδημοσίευση από το σημαντικό έργο του Γιώργου Φαρσακίδη που θα κυκλοφορήσει τις επόμενες ημέρες

Στο οπισθόφυλλο διαβάζουμε:

Κείμενα και εικόνες που καθλώνουν, από άμεση, πρώτη αντίληψη του συγγραφέα, ανασταίνοντας εφιαλτικές σκηνές τρόμου, σπάζοντας τα φράγματα των καιρών και της λήθης, ξυπνώντας συνειδήσεις.

Σελίδες της Ιστορίας δοσμένες με τη γλώσσα της νοηματικής μνήμης και τέχνης, που το ίδιο λιτά και απέριττα εικονίζουν την πίστη, την τρυφερότητα και την περηφάνεια του ανθρώπου.

Μιας τέχνης που μέσα στη ζούγκλα της «ελεύθερης αγοράς» και της Νέας Τάξης Πραγμάτων προειδοποιεί και κραυγάζει: «Άνθρωποι, γρηγορείτε»!

Απόσπασμα από το βιβλίο:

Υπηρετώντας στο Τάγμα Χορτιάτη του ΕΛΑΣ είχα κρατήσει προσωπικό ημερολόγιο όπου κατέγραφα τα συμβάντα της ζωής μας στο αντάρτικο.

Το ημερολόγιο ήταν πυκνογραμμένο σε χαρτάκια, με σχέδια και σημεία γραφής που δε θα μπορούσε να δώσουν πληροφορίες αν έπεφτε σε εχθρικά χέρια, αλλά και είχε το ελάχιστο μέγεθος ώστε να μπορεί να καταστραφεί εύκολα σε ώρα ανάγκης.

Ο τρόπος της παρουσίασης του ημερολογίου γεννάει προβλήματα. Η δημοσίευσή του ως έχει είναι αδύνατη καθώς θα παρουσίαζε ενδιαφέρον μόνο σαν ιστορικό ντοκουμέντο.

Ύστερα από συζήτηση με φίλους, κατέληξα ότι έπρεπε να του γίνει μια λογοτεχνική επεξεργασία για να είναι πιο εύληπτο στον αναγνώστη, αλλά πάντα με σεβασμό στα γεγονότα που περιγράφει.

Μαζί με τα χαρτάκια για το ημερολόγιο είχα πάρει μαζί μου κι ένα μπλοκάκι όπου θα μπορούσα να σκισάρω στιγμιότυπα από τη ζωή μας στο αντάρτικο.

“Ξημερώνει. Αγουροξυπνημένοι οι Γερμανοί πλένονται, πειράζονται, πλατσουρίζουν με τα νερά. Κάποιοι θα πέσουν σε λίγο νεκροί, μα κανείς τους δεν ξέρει ότι ο χάρος τους έχει βάλει στο στόχαστρο. [...]

Μισώ τον πόλεμο, το Χίτλερ, την αλαζονεία του φασισμού. Όλους αυτούς που βασανίζουν, που σκοτώνουν,

που καίνε. Ωστόσο θα ήθελα, αν το μπορούσα, πολεμώντας τον φασισμό, να μη βρισκόμουν στην ανάγκη να σκοτώσω κανένα. Ούτε και τώρα νιώθω μίσος γι' αυτούς με τους οποίους θα αλληλοσκοτωθούμε σε λίγο.

Σίγουρα αποτελώ την εξαίρεση κι αυτά που νιώθω δεν είναι παρά «απαράδεκτοι συναισθηματισμοί», όπως λέει ο Γρηγοράκης. που έχουν τις ρίζες τους στη μικροαστική μου καταγωγή.

Έτσι θα είναι. Δεν εξηγείται αλλιώς τούτη η εικόνα που τόσο επίμονα στήνεται μπροστά μου σαν εφιάλτης:

«Έχω γυρίσει. Η μάνα ράβει καθιστή στην ψάθινη πολυθρόνα της. Με ρωτάει συγκρατημένα και τάχα αδιάφορα (όπως το συνηθίζει, όταν κάτι την ενδιαφέρει πολύ). Έχεις σκοτώσει; Ξέρω, πως δεν θέλει να ξέρει αν ήταν Γερμανός, Βούλγαρος, Έλληνας. Αν αναγκάστηκα, αν έπρεπε να σκοτώσω, για να είμαι τώρα κοντά της. Της απαντάω πως ναι.

Η μάνα ανασηκώνει για λίγο τα μάτια της πάνω μου κι αμίλητη ξανασκύβει στο ράψιμο. Και είναι η ματιά της σαν μαχαιριά»!

Έγινε κι άλλες φορές. Αγωνιώντας πριν από τη μάχη, να νοιώθω στα χέρια μου τρέμουλο που σταματάει με τα πρώτα πυρά. Άντε όμως να πείσεις τους άλλους ότι δεν είναι από φόβο. Και κρύβω τα χέρια και βιάζομαι, πότε επί τέλους θ' αρχίσει."

Από το έσω-εξώφυλλο:

Ο Γιώργος Φαρσακίδης γεννήθηκε στην Οδησό της Σ. Ένωσης. Ανταρτοεπονοίτης, δεκαοχτώ χρονών, τραυματίστηκε δυο φορές σε μάχες με Βουλγάρους και Γερμανούς κι έμεινε ανάπηρος στα δύο του χέρια.

Κατά διαστήματα έχει κάνει σε στρατόπεδα συγκέντρωσης - Μακρόνησος, Αϊ-Στράτης, Γυάρος, Λέρος - δεκαεξήμισι χρόνια. Αυτοδίδακτος, στους τόπους της κράτησής του, ζωγραφίζει θέματα με περιεχόμενο από τη ζωή των συγκρατουμένων συναγωνιστών του κι αργότερα από τους αγώνες του Ελληνικού Λαού.

Μετά την πτώση της χούντας ο Γ. Φαρσακίδης δημοσιεύει συνεργασίες του σ' εφημερίδες, εκθέτει, τυπώνει και κυκλοφορεί την εργασία του.

Το 1984 το βιβλίο του η «Πρώτη Πατρίδα» παίρνει το πρώτο «Βραβείο Λουντέμη», της Εταιρίας Ελλήνων Λογοτεχνών. Η ζωγραφική και η λογοτεχνική του δουλειά γίνεται γνωστή στη Σοβιετική Ένωση κι άλλες χώρες. Κριτικά σχόλια και παρουσιάσεις δημοσιεύονται στην «Πράβντα», «Ισβέστια», «Σοβιέτσκγια Κουλτούρα» και άλλα έντυπα και μέρος της εργασίας του προβάλλεται από τη σοβιετική τηλεόραση.

Καλεσμένος από την εφημερίδα «Πράβντα» στο γιορτασμό για τα 30χρονα της Αντιφασιστικής Νίκης, ο Γιώργος Φαρσακίδης τιμήθηκε για την αγωνιστική και καλλιτεχνική του δραστηριότητα με το Ανώτατο «Χρυσό Μετάλλιο» της Σοβιετικής Επιτροπής Ειρήνης.

Στο έσω-οπισθόφυλλο διαβάζουμε:

Έργα του Γ. Φαρσακίδη

Τυπωμένα βιβλία και λευκώματα:

- Μακρόνησος

- Τόποι εξορίας

- Εδώ Πολυτεχνείο

- Οκτώ σχέδια

- Ευχετήριες κάρτες

- Έξι λαϊκές Ζωγραφιές

- Για τη Ζωή, για το Παιδί, για την Ειρήνη

- Δέκα Χαρακτικά

- Αθήνα

- Πρώτη Πατρίδα

- Ποτέ τους δεν έγιναν είκοσι

- Ιαματικά ψεύδη και «Βέβηλες» προσεγγίσεις

- Έντεκα ημέρες και τρεις Χρονιές του Εμφύλιου

- Της πρώιμης νιότης

- Του Έρωτα και της Μοναξιάς

- Ο Φιλόσοφος

- ΙΛΙΑΔΑ 24 Λιθογραφίες του Χένρι Μότε

- Μια επαίσχυντη συμφωνία και το ολοκαύτωμα του Χορτιάτη

- Θεσσαλονίκη, σεργιάνι σε παλιούς καιρούς και παλιές γειτονιές

- Σε άνιση μάχη

- Ο στωικισμός και η ανάγκη των καινούριων θεών

- Ο Μπούμπης το σκυλάκι

- Τέχνη και Κοινωνία

- Πολιτιστικά και ευτράπελα

- Το ημερολόγιο του βουνού

Προς έκδοση:

- Οι Θερμοπύλες του Αιγαίου

- Στη γη της καινούριας πατρίδας

- Ινδίες